

deregive fortrolige oplysninger. Det er vi selvfølgelig helt enige i, men spørgsmålet er, om vi kan få defineret klart: Hvad er så berettiget videregivelse af oplysninger? Når man ikke uberettiget må videregive, må der være noget, det er berettiget at videregive, og det er her, vi mener at det er meget vigtigt, at vi får slået fast: Hvad er det, der er berettiget at videregive?

Spørgsmålet om de sædvanlige kundeoplysninger gav jo i sidste samling anledning til en stor debat, bl.a. fordi vi konstaterede i Erhvervsudvalget, at da man vedtog den oprindelige lov, jeg tror, det var i 1989, var der ganske få elementer, der var omfattet af sædvanlige kundeoplysninger, og da vi fik den til revision i sidste samling, var listen om ikke blevet uendelig, så i hvert fald blevet temmelig lang.

Derfor mener vi, at branchen må kunne gå ind og godtgøre for hvert enkelt punkt over for Folketinget: Hvorfor er det vigtigt, at lige nøjagtig det element bør være omfattet af de sædvanlige kundeoplysninger? Og når det er sket, mener vi, at det, som Folketinget kan være enig i skal være omfattet af de særlige kundeoplysninger, skal indgå i selve lovteksten.

Vi har også nogle spørgsmål omkring ideen med det skriftlige samtykke, som vi er enige i. Der er sket en opstramning, og det er godt, men spørgsmålet er, om hr. Frank Aaen har ret i, at der er en ulighed mellem kunden og banken, den finansielle sektor, som vi kan være med til at minimere.

Til sidst vil jeg også godt kvittere for, at man får lavet en ordentlig oversigt over antallet og omfanget af de samtykker, man som kunde har givet. Jeg synes, at der er et andet element, som bør indgå, jeg ved ikke lige, om det er i den her sammenhæng, det skal med, men jeg vil nævne det her. Jeg mener faktisk også, det er vigtigt, at kunderne én gang årlig får en oversigt over, hvad de har betalt i gebyr for hver enkelt ydelse, og også sammenlagt, sådan at de får en mulighed for at kunne kontrollere de enkelte pengeinstitutters gebyrpolitik og har en bedre mulighed for eventuelt at skifte til et andet institut, hvis de mener, at gebyrpolitikken er blevet for uoverskuelig.

Med de her konstruktive, men også lidt kritiske bemærkninger, vil SF gå konstruktivt ind i udvalgsarbejdet og håber, at vi kan få afdækket nogle af de spørgsmål, vi har, og forhåbentlig også få strammet yderligere op på nogle af de punkter, vi ønsker belyst, og så vil vi se positivt på forslagens videre behandling.

Egil Møller (DF):

Lovforslaget skaber mulighed for at samle bestemmelserne fra de eksisterende finansielle love i én lov, når det berører virksomheder, der har mange fælles træk. Den øgede integration inden for de finansielle markeder bevirker, at det eksisterende lovgrundlag hele tiden skal være overskueligt for selve aktørerne på markedet og naturligvis også for brugerne.

Når man som udgangspunkt har den målsætning, at ens ydelser skal reguleres efter samme regler, mener jeg, man har et godt udgangspunkt. For at sikre, at kunderne kan have tillid til markedet og de mange forskellige finansielle virksomheder, er det vigtigt med gennemsigtige regler om bl.a. konkurrence og god skik og samtidig et effektivt tilsyn. I udøvelsen af tilsynet er det vigtigt, at branchen får rimelige vilkår i udøvelsen af sit erhverv, samt at forbrugerne sikres overskuelighed og tryghed.

I bestræbelserne på at skabe tillid til den finansielle sektor er det af afgørende vigtighed, at kunderne i fortrolighed kan meddele oplysninger, der herefter ikke misbruges af den finansielle virksomhed. At der sikres forbrugerne vished for, at følsomme oplysninger ikke videregives uden samtykke, er afgørende vigtigt.

Lovforslagets nye skærpede krav om skriftligt samtykke fra forsikringskunder vil stille kunderne ringere og medføre et unødigt bureaukрати. Det medfører, at kunderne ikke hurtigt vil kunne få en samlet, helhedsorienteret oplysning og vejledning om ofte komplicerede forsikringsforhold. Kunderne vil opleve, at det er slut med effektive og billige administrative ordninger. Såfremt det er muligt, vil det være kunderne, der skal betale for dette ekstra bureaukрати. Dansk Folkeparti finder, at de nugældende regler er tilstrækkelige.

Hvad angår ledelsesreglerne, har jeg bl.a. bemærket bestemmelserne om, at en finansiell virksomhed skal have skriftlige forretningsgange på alle væsentlige aktivitetsområder.

I forbindelse med aflæggelse af årsrapport vil den finansielle sektor fremover skulle anvende samme principper, som anvendes af andre virksomheder.

Selve Finanstilsynets virksomhed bør tilrettelægges efter retningslinjer, der sikrer forbrugernes sikkerhed, og som ligeledes sikrer branchen acceptable forretningsvilkår.

Der forestår nu et omfattende udvalgsarbejde, som Dansk Folkeparti vil gå konstruktivt ind i.